

KURT GRÖNFORS och ROLF DOTEVALL, *Avtalslagen en kommentar*, Fjärde upplagan, Norstedts gula bibliotek, 2010. 392 s.

Kommentaren till avtalslagen i Nordstedts gula serie har utkommit i en ny upplaga. Rolf Dotevall medverkade i de två föregående upplagorna och han har efter Kurt Grönfors död ensam övertagit ansvaret.

Det är oklart vem som är bokens målgrupp. Är det teoretikern? Ja, teoretikern får definitivt sitt lystmäte. I boken förklaras avtalslagens grundläggande teori bygge i 1980-talets kontext (tiden för första upplagan). En hel del har hänt de senaste trettio åren och det är möjligt att boken skulle ha kunnat vinna på en mer omfattande genomarbetning. Samtidigt är det en välgärning att Kurt Grönfors tankar och struktur är oförändrade. Dotevall har bevarat bokens atmosfär med Grönfors många slagkraftiga formuleringar som gör läsningen underhållande och tankeväckande.

Är praktikern målgrupp? Knappt. Boken är svåränvänd för en praktiskt verksam jurist som snabbt vill finna svar på en konkret fråga. Dispositionen är jobbig eftersom en hel del värdefulla citat och förklaringar placerats under kapitelrubriken och/eller i efterorden. Det räcker alltså inte för praktikern att läsa på ett ställe i anslutning till paragrafen. Praktikern kan inte vara säker på att en sak behandlas uttömmande på ett ställe, han måste leta vidare. Vidare saknar praktikern referenser till ny litteratur, vilket är synd eftersom mycket av rättsutvecklingen på avtalsrättens område sker genom litteraturen (vilket inte minst Grönfors och Dotevall själva bidragit till). De flesta referenser-

na är till gammal text (typ Vahlén och Karlgren). Referenserna till rättspraxis är förtjänstfullt uppdaterade med nya viktiga rättsfall. Att boken inte lämpar sig som praktisk handbok kan emellertid inte skyllas på författarna. Problemet är huvudsakligen att avtalslagen inte ger så särskilt många svar på praktiskt förekommande problem.

Är studenten eller den allmänintresserade juristen bokens målgrupp? Studenten på juristprogrammets fördjupningsblock borde ha denna bok som obligatorisk litteratur. Inledningen till boken, det som skrivs under § 1, kapitelrubriken till kapitel 2 och om § 36 ger en mycket god förståelse för avtalsrätten och varje jurist borde läsa det som en uppfreskning. Det rör sig om sammanlagt drygt 100 lättlästa sidor.

Är lagstiftaren målgrupp? Boken är i hög grad lärorik för den lagstiftningstekniskt intresserade. Den visar på gammal och ny teknik (skiftet från rekvisitjuridik till värderingsjuridik — även om dessa begrepp inte förekommer i boken) och på fördelar och nackdelar med de olika teknikerna.

Jag har ett önskemål inför den kommande upplagan, nämligen fler korsreferenser till annan lagtext. T.ex. beträffande konkurrensklausuler saknas hänvisning till motsvarande bestämmelser i lagarna om handelsagentur och kommission. Den läsare som inte är bekant med dessa lagrum blir inte uppmärksam på dem. Den läsare som känner till lagrummen undrar om författaren har analyserat hur de möjligen kommit att påverka tolkningen

av avtalslagen (inte alls, lite eller mycket). Ett annat exempel är att det inte i avsnittet om 36 § avtalslagen sker en genomgång av den s.k. "grå listan" — dvs. uppräknningen i avtalsvillkorsdirektivet (93/13/EG) av avtalsklausuler som kan vara oskäligen i förhållande till konsument — och

hur den (eventuellt) påverkar oskälighetsbedömningen vid avtal mellan två näringsidkare.

Sammanfattningsvis, kan jag konstatera att alla jurister borde läsa denna viktiga bok varje gång den kommer i ny upplaga.

Christina Ramberg